

104/2013 Sb.

ZÁKON

ze dne 20. března 2013

o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních

ve znění zákona č. 77/2015 Sb., zákona č. 86/2015 Sb., ~~zákona č. 55/2017 Sb.~~ a zákona č. ~~5755/2017~~ Sb.

(zkráceno - text neobsahující změny byl vypuštěn)

§ 14

Nutná obhajoba

(1) Obhájce musí mít vždy osoba,

- a) vůči níž se vede řízení o vydání do cizího státu,
- b) vůči níž se vede řízení o předání z České republiky podle ustanovení části páté hlavy II dílů 3 a 4 nebo o předání mezinárodnímu soudnímu orgánu uvedenému v § 145 odst. 1 písm. b) nebo c),

(zkráceno - text neobsahující změny byl vypuštěn)

§ 83

Postup po vydání osoby

(1) Osobu, kterou cizí stát vydal, převezme Policie České republiky. Jde-li o vydání k trestnímu stíhání, Policie České republiky ji bez odkladu dodá soudu za účelem postupu podle § 69 odst. ~~65~~ věty první, čtvrté a páté a odst. ~~76~~ trestního řádu, byl-li vydán příkaz k zatčení, nebo policejnímu orgánu za účelem postupu podle § 76a odst. 4 a 5 trestního řádu, byl-li vydán příkaz k zadržení. Jestliže je osoba vydávána k trestnímu stíhání na základě žádosti podle § 79 odst. 1 podaných více soudy, určí ministerstvo po vyjádření dotčených soudů, kterému orgánu má být dodána. Jde-li o vydání k výkonu trestu nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, Policie České republiky bez odkladu dodá osobu nejbližší věznici nebo zařízení pro výkon ochranného opatření.

(zkráceno - text neobsahující změny byl vypuštěn)

§ 193

(1) Byl-li vydán příkaz k zadržení, příkaz k zatčení nebo příkaz k dodání do výkonu trestu nebo byly-li učiněny soudem úkony směřující k dodání osoby do výkonu ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody a nepodařilo-li se ji ve lhůtě 6 měsíců od vydání příkazu nebo provedení uvedených úkonů zadržet, zatknout, nebo dodat do výkonu takového trestu nebo ochranného opatření, předseda senátu vydá bez zbytečného odkladu evropský zatýkácí rozkaz; v přípravném řízení tak učiní soudce na návrh státního zástupce, který jej podá bez zbytečného odkladu po uplynutí téže lhůty. Lze-li důvodně předpokládat, že se osoba, o jejíž předání jde, zdržuje v jiném členském státu, je možné evropský zatýkácí rozkaz vydat i před uplynutím lhůty 6 měsíců.

(2) Evropský zatýkácí rozkaz se vydává na stanoveném formuláři ⁶⁾ a obsahuje náležitosti v něm uvedené. Evropský zatýkácí rozkaz lze vydat pro skutek, za který

- a) lze uložit nepodmíněný trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně 1 rok nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody s nejvyšší délkou trvání nejméně 1 rok, nebo
- b) má být vykonán nepodmíněný trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody v délce nejméně 4 měsíce.

(3) Evropský zatýkácí rozkaz se nevydává, je-li dána některá z překážek uvedených v § 79 odst. 2 písm. a), c) nebo d).

(4) Evropský zatýkácí rozkaz lze vydat též pro skutek, který nesplňuje podmínky uvedené v odstavci 2 větě druhé nebo u kterého je dána některá z překážek uvedených v § 79 odst. 2 písm. a) a c), pokud je vydáván pro více skutků, z nichž alespoň jeden splňuje některou z podmínek uvedených v odstavci 2 větě druhé a není vůči němu dána žádná z překážek podle odstavce 3.

(5) V přípravném řízení soud vyrozumí státního zástupce o způsobu vyřízení jeho návrhu. Pokud návrhu nevyhoví, uvede současně důvody, pro které tak učinil.

(6) Soud doručí evropský zatýkací rozkaz Policejnímu prezidiu České republiky s žádostí o pořízení záznamu v Schengenském informačním systému za účelem zatčení a vydání nebo předání osoby a vyhlášení pátrání v členských státech nepřipojených k Schengenskému informačnímu systému. Je-li známo, kde se osoba nachází, doručí soud evropský zatýkací rozkaz také příslušnému orgánu předávajícího státu s překladem do úředního jazyka tohoto státu nebo do jiného jazyka, v němž je tento stát ochoten evropský zatýkací rozkaz přijmout.

(7) Na žádost příslušného orgánu předávajícího státu poskytne soud dodatkové informace a doplnění potřebná pro účely rozhodnutí o předání. V přípravném řízení poskytne státní zástupce soudu součinnost při zjištění takových informací a doplnění. Soud může i bez takové žádosti poskytnout též jiné informace, které považuje za potřebné pro rozhodnutí o předání.

(8) Je-li předávajícím státem členský stát, pro který je závazný právní předpis Evropské unie upravující právo na přístup k obhájci⁴³⁾, a osoba, o jejíž předání jde, nemá v trestním řízení v České republice, v němž byl vydán evropský zatýkací rozkaz, obhájce, má právo zvolit si obhájce za účelem poskytování pomoci obhájci zvolenému nebo ustanovenému pro předávací řízení v předávajícím státě; ustanovení § 33 odst. 2 trestního řádu se přitom nepoužije. Pokud příslušný orgán předávajícího státu sdělí, že osoba, o jejíž předání jde, prohlásila, že si přeje tohoto práva využít, soud této osobě prostřednictvím příslušného orgánu předávajícího státu poskytne bez zbytečného odkladu přehled vhodných advokátů zaměřených na mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních. Zaměření podle věty druhé eviduje na žádost advokáta Česká advokátní komora v seznamu advokátů nebo seznamu evropských advokátů.

~~(9)~~ Pokud byl evropský zatýkací rozkaz vydán za účelem výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, které byly uloženy rozhodnutím vynesným v nepřítomnosti, osoba, o jejíž předání jde, dosud neobdržela žádné úřední informace o tom, že je proti ní vedeno trestní řízení, a požádá prostřednictvím příslušného orgánu předávajícího státu, aby jí byla poskytnuta kopie rozhodnutí ještě před jejím předáním, soud ji tomuto orgánu bez odkladu zašle. Poskytnutí kopie tohoto rozhodnutí se nepovažuje za jeho doručení.

~~(10)~~ Dojde-li k pravomocnému odsouzení osoby, o jejíž předání jde, k nepodmíněnému trestu odnětí svobody nebo k pravomocnému uložení ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, jež splňují podmínky uvedené v odstavci 2, a byl-li na ni dříve vydán evropský zatýkací rozkaz za účelem předání k trestnímu stíhání, nebo změní-li se rozhodné skutečnosti, které vedly k vydání evropského zatýkacího rozkazu, zejména právní kvalifikace nebo skutkové okolnosti, vydá soud nový evropský zatýkací rozkaz a odvolá původní evropský zatýkací rozkaz; dojde-li ke změně rozhodných skutečností v přípravném řízení, učiní tak na návrh státního zástupce, který jej podá bez zbytečného odkladu poté, co k takové změně došlo.

(zkráceno - text neobsahující změny byl vypuštěn)

§ 203

Předběžné šetření

(1) Účelem předběžného šetření je zejména zjistit, zda předání osoby do jiného členského státu nebrání skutečnosti uvedené v § 205.

(2) Státní zástupce provede předběžné šetření, dozví-li se o trestném činu, pro který by jiný členský stát mohl vydat evropský zatýkací rozkaz, nebo je-li státnímu zastupitelství doručen evropský zatýkací rozkaz jiného členského státu. Předběžné šetření je zahájeno zadržením osoby, o jejíž předání jde, nebo vyžádáním potřebných zpráv. Je-li zahájeno předběžné šetření, aniž byl doručen evropský zatýkací rozkaz, státní zástupce neprodleně požádá příslušný orgán jiného členského státu o jeho doručení.

(3) Nebyl-li jiným členským státem dosud vydán evropský zatýkací rozkaz, postup podle odstavce 2 se neuplatní, nejsou-li známy dostatečné informace o

- a) osobě, o jejíž předání jde,
- b) existenci odsuzujícího rozsudku, zatýkacího rozkazu nebo jiného rozhodnutí se stejným účinkem vydaného ve vyžadujícím státu na osobu, o jejíž předání jde, které může být podkladem pro vydání evropského zatýkacího rozkazu; namísto této informace postačí příslib příslušného orgánu jiného členského státu, že evropský zatýkací rozkaz bude neprodleně vydán,
- c) skutku, pro který by jiný členský stát mohl vydat evropský zatýkací rozkaz, včetně horní hranice trestu, který za tento čin může být v tomto státu uložen, nebo výše trestu, který za tento čin byl v tomto státu uložen.

(4) Jestliže informace obsažené v evropském zatýkacím rozkazu nejsou dostatečné pro rozhodnutí o předání, státní zástupce požádá příslušný orgán vyžadujícího státu o jejich doplnění. Za tímto účelem mu stanoví přiměřenou lhůtu a upozorní jej, že nedoplní-li tyto informace ve lhůtě, bude předběžné šetření ukončeno.

(5) Je-li vyžadujícím státem členský stát, pro který je závazný právní předpis Evropské unie upravující právo na přístup k obhájci⁴³⁾, poučí státní zástupce bez zbytečného odkladu po zahájení předběžného šetření o právech uvedených v § 204 odst. 3 větech první a druhé rovněž osobu, o jejíž předání jde, omezenou na svobodě z jiného důvodu než zadržení; ustanovení § 204 odst. 3 věty třetí se použije obdobně.

(65) Je-li osoba, o jejíž předání jde, státním občanem České republiky nebo občanem jiného členského státu s trvalým pobytem na území České republiky a evropský zatýkácí rozkaz byl vydán za účelem předání k trestnímu stíhání, vyžádá státní zástupce od příslušného orgánu vyžadujícího státu ujistění, že této osobě bude umožněn výkon nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody v České republice, pokud jí bude uložen takový druh trestu nebo ochranného opatření a po vynesení rozsudku nevysloví souhlas s výkonem trestu nebo ochranného opatření ve vyžadujícím státě.

(76) Pokud tak neučinil již v průběhu zadržení, státní zástupce osobu, o jejíž předání jde, vyslechne, seznámí ji s obsahem evropského zatýkácího rozkazu a poučí ji o možnosti souhlasit se svým předáním do jiného členského státu a o podmínkách a následcích vyslovení takového souhlasu, včetně toho, že s vyslovením souhlasu s předáním je spojeno vzdání se uplatnění zásady speciality.

(87) Pokud byl evropský zatýkácí rozkaz vydán za účelem výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, které byly uloženy rozhodnutím vyneseným v nepřítomnosti osoby, o jejíž předání jde, a tato osoba dosud neobdržela žádné úřední informace o tom, že je proti ní vedeno trestní řízení, může poté, co byla seznámena s obsahem evropského zatýkácího rozkazu, požádat, aby kopii rozhodnutí obdržela ještě před svým předáním. Státní zástupce o takovém požadavku informuje příslušný orgán vyžadujícího státu a po obdržení kopie takového rozhodnutí ji poskytne osobě, o jejíž předání jde. Vyřízení tohoto požadavku nemá vliv na další průběh předávacího řízení.

(98) Státní zástupce ukončí předběžné šetření, pokud

- a) členský stát, který by mohl vydat evropský zatýkácí rozkaz, přes výzvu nedoručí evropský zatýkácí rozkaz,
- b) vyžadující stát ve stanovené lhůtě nedoplnil požadované informace,
- c) osoba, o jejíž předání jde, zemřela,
- d) osoba, o jejíž předání jde, by nebyla podle právního řádu České republiky vzhledem ke svému věku trestně odpovědná,
- e) osobu, o jejíž předání jde, nelze zadržet kvůli výsadě nebo imunitě, pro kterou je vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení,
- f) osoba, o jejíž předání jde, se nezdržuje na území České republiky nebo místo jejího pobytu není známo,
- g) vyžadující stát odvolal evropský zatýkácí rozkaz nebo jinak informoval, že o předání osoby již nemá zájem, nebo
- h) evropský zatýkácí rozkaz byl doručen po právní moci rozhodnutí o tom, že osoba, o jejíž předání jde, bude předána jinému státu podle této hlavy, nebo po povolení vydání do jiného státu anebo po povolení předání mezinárodnímu soudnímu orgánu.

(109) Státní zástupce neprodleně vyrozumí o ukončení předběžného šetření podle odstavce 98 příslušný orgán vyžadujícího státu, Policejní prezidium České republiky, obhájce a ministerstvo. Předběžné šetření je ukončeno také podáním návrhu podle § 205 odst. 1 nebo návrhu podle § 208 odst. 2.

§ 204

Zadržení a předběžná vazba

(1) Státní zástupce nebo s jeho souhlasem policejní orgán může zadržet osobu, o jejíž předání jde, je-li dán důvod předběžné vazby a byl-li vydán evropský zatýkácí rozkaz nebo jsou-li známy informace uvedené v § 203 odst. 3.

(2) Policejní orgán je oprávněn provést zadržení osoby i bez předchozího souhlasu státního zástupce, jestliže věc nesnese odkladu a souhlas státního zástupce nelze předem opatřit. Je však povinen provedené zadržení bezodkladně oznámit státnímu zástupci a předat mu opis protokolu, který sepsal při zadržení, a další podklady, které státní zástupce potřebuje, aby případně mohl podat návrh na vzetí do předběžné vazby.

(3) Je-li vyžadujícím státem členský stát, pro který je závazný právní předpis Evropské unie upravující právo na přístup k obhájci⁴³⁾, státní zástupce nebo policejní orgán, který provedl zadržení, poučí zadrženou osobu již v průběhu zadržení o tom, že nemá-li v trestním řízení ve vyžadujícím státě, v němž byl nebo by mohl být vydán evropský zatýkácí rozkaz, obhájce, má právo zvolit si v souladu s právem vyžadujícího státu obhájce za účelem poskytování pomoci obhájci zvolenému nebo ustanovenému pro řízení podle tohoto dílu. Zadrženou osobu poučí rovněž o tom, že prohlásí-li, že si přeje práva podle věty první využít, vyžadující stát je jí povinen poskytnout informace, které jí zvolený obhájce za tímto účelem usnadní. Prohlásí-li zadržená osoba, že si přeje využít práva podle věty první, státní zástupce o tom neprodleně informuje příslušný orgán vyžadujícího státu a informace, které obdrží od příslušného orgánu vyžadujícího státu za účelem uplatnění práva podle věty první, poskytne bez zbytečného odkladu zadržené osobě. Ustanovením tohoto odstavce není dotčen běh lhůt podle § 209.

(43) Byl-li vydán evropský zatýkácí rozkaz, nelze podat návrh na vzetí osoby, o jejíž předání jde, do předběžné vazby, nejsou-li známy informace uvedené v § 203 odst. 3. Při zadržení a podání návrhu na vzetí do předběžné vazby se jinak postupuje přiměřeně podle § 93 odst. 2 až 4.

(54) Na předběžnou vazbu osoby, o jejíž předání jde, se přiměřeně užije § 94 odst. 1, 2 a 4. Státní zástupce takovou osobu ihned propustí z předběžné vazby, jestliže předběžné šetření bylo zahájeno bez doručení evropského zatýkácího rozkazu a evropský zatýkácí rozkaz nebyl příslušnému státnímu zastupitelství doručen do 20 dnů ode

dne vzetí do předběžné vazby; to neplatí, jde-li o zjednodušené předání. Propuštění z předběžné vazby nevylučuje nové vzetí do předběžné vazby, pokud je evropský zatýkácí rozkaz doručen dodatečně.

§ 205

Rozhodnutí o předání

(1) Po skončení předběžného šetření soud rozhodne na návrh státního zástupce ve veřejném zasedání, zda se osoba předá do vyžadujícího státu; proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost, která má odkladný účinek. Soud rozhodne, že se osoba předá do vyžadujícího státu, není-li dán některý z důvodů pro nepředání uvedený v odstavci 2 nebo některý z důvodů pro zamítnutí návrhu státního zástupce uvedený v odstavci 5. Ustanovení § 188 odst. 1 písm. e) trestního řádu o vrácení věci státnímu zástupci k došetření se neužije.

(2) Osoba se do vyžadujícího státu nepředá, pokud

- a) je státním občanem České republiky nebo občanem jiného členského státu s trvalým pobytem na území České republiky, evropský zatýkácí rozkaz byl vydán za účelem předání k trestnímu stíhání a příslušný orgán vyžadujícího státu neposkytl dostatečné ujištění podle § 203 odst. 6~~5~~,
- b) je státním občanem České republiky nebo občanem jiného členského státu s trvalým pobytem na území České republiky, evropský zatýkácí rozkaz byl vydán za účelem předání k výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, jsou splněny podmínky pro uznání a výkon rozhodnutí, kterým byl uložen takový trest nebo takové ochranné opatření, na území České republiky a tato osoba před soudem do protokolu prohlásí, že nesouhlasí s výkonem tohoto trestu nebo ochranného opatření ve vyžadujícím státu,
- c) trestní stíhání pro týž skutek je v České republice nepřipustné v důsledku amnestie, jestliže skutek spadá do působnosti trestního zákona,
- d) evropský zatýkácí rozkaz nebyl vydán pro skutek, za který lze podle práva vyžadujícího státu uložit nepodmíněný trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně 1 rok nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody s nejvyšší délkou trvání nejméně 1 rok, nebo za který má být vykonán nepodmíněný trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody v délce nejméně 4 měsíce,
- e) skutek nenaplňuje znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky a nejde o jednání uvedené v § 207; v případě daní, poplatků, cel nebo měny nelze rozhodnout o nepředání z toho důvodu, že právní předpisy České republiky neukládají tentýž druh daní, poplatků nebo cel nebo neobsahují stejná ustanovení týkající se daní, poplatků, cel nebo měny jako právní předpisy vyžadujícího státu,
- f) trestní odpovědnost nebo výkon nepodmíněného trestu odnětí svobody jsou podle právního řádu České republiky promlčeny, jestliže skutek spadá do působnosti trestního zákona,
- g) jde o předání osoby k trestnímu stíhání pro skutek, pro který se v České republice proti téže osobě vede trestní řízení, nebo pro skutek, který byl zcela nebo zčásti spáchán na území České republiky, kromě případů, kdy je třeba dát přednost provedení trestního stíhání ve vyžadujícím státu zejména z důvodu náležitého zjištění skutkového stavu nebo z důvodů týkajících se trestu nebo ochranného opatření anebo jejich výkonu,
- h) trestní stíhání pro týž skutek vedené proti této osobě v České republice skončilo pravomocným rozsudkem soudu nebo bylo rozhodnutím soudu nebo státního zástupce pravomocně zastaveno nebo skončilo jiným rozhodnutím se stejným účinkem, jestliže takové rozhodnutí nebylo zrušeno,
- i) trestní stíhání pro týž skutek vedené proti této osobě v jiném členském státu nebo v přidruženém státu skončilo rozhodnutím, které vytváří překážku věci pravomocně rozhodnuté podle § 11 odst. 2 trestního řádu, anebo trestní stíhání pro týž skutek vedené proti této osobě ve třetím státu skončilo pravomocným odsuzujícím rozsudkem nebo jiným rozhodnutím soudu se stejným účinkem, jestliže takové rozhodnutí nebylo zrušeno a jestliže trest, pokud byl osobě, o jejíž vydání jde, uložen, byl již vykonán, je právě vykonáván anebo jej podle práva odsuzujícího státu již nelze vykonat,
- j) evropský zatýkácí rozkaz byl vydán za účelem předání k výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, které byly uloženy rozhodnutím vynesným v nepřítomnosti této osoby, není-li dále stanoveno jinak,
- k) nebyl udělen souhlas jiného členského státu podle § 199 odst. 1 a nebyla splněna některá z podmínek uvedených v § 199 odst. 2, nebo nebyl dán souhlas vydávajícího státu podle § 199 odst. 4,
- l) předání by bylo v rozporu se závazky vyplývajícími pro Českou republiku z mezinárodních smluv o lidských právech a základních svobodách, nebo
- m) je důvodná obava, že by osoba, o jejíž předání jde, byla ve vyžadujícím státu vystavena pronásledování z důvodu svého původu, rasy, náboženství, pohlaví, příslušnosti k určité národnosti nebo jiné skupině, státního občanství nebo pro své politické názory nebo že by se zhoršilo její postavení v trestním řízení nebo při výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody anebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody.

(3) Byl-li evropský zatýkácí rozkaz vydán pro několik skutků, z nichž alespoň u jednoho není dán důvod pro nepředání uvedený v odstavci 2 písm. d), lze osobu do vyžadujícího státu předat pro všechny tyto skutky.

(4) Osobu lze do vyžadujícího státu předat, i když je dán důvod pro nepředání uvedený v odstavci 2 písm. j), pokud

- a) osoba, o jejíž předání jde, byla včas osobně předvolána, a tudíž informována o datu a místě konání nařízeného jednání soudu, které vedlo k vydání rozhodnutí, nebo jiným způsobem obdržela úřední informaci o datu a místě konání nařízeného jednání soudu tak, že bylo jednoznačně zjištěno, že o plánovaném jednání soudu věděla a byla informována, že jednání může být konáno a rozhodnutí vyneseno i v její nepřítomnosti,
- b) osoba, o jejíž předání jde, věděla o nařízeném jednání soudu a pověřila obhájce, kterého si sama zvolila, nebo který jí byl ustanoven, aby ji na jednání soudu obhajoval, a ten tak učinil,
- c) osoba, o jejíž předání jde, poté, co jí bylo osobně doručeno rozhodnutí a byla výslovně poučena o svém právu na nové projednání věci nebo právu na podání opravného prostředku, jejichž využití umožňuje její účast v novém nebo opravném řízení, opětovné posouzení nebo přezkoumání věci a provedení nových důkazů a může vést ke změně původního rozhodnutí, se takového práva výslovně vzdala, nebo je v příslušné lhůtě neuplatnila nebo opravný prostředek vzala zpět, nebo
- d) osobě, o jejíž předání jde, nebylo osobně doručeno rozhodnutí, avšak bude tak učiněno neprodleně po jejím předání, tato osoba bude výslovně poučena o svém právu na nové projednání věci nebo podání opravného prostředku, které umožňují její účast, opětovné posouzení nebo přezkoumání věci a provedení nových důkazů a které mohou vést ke změně původního rozhodnutí, a bude informována o lhůtě k jeho uplatnění.

(5) Jestliže se v době rozhodování soudu osoba, o jejíž předání jde, nezdržuje na území České republiky, nebo se pro její neznámý pobyt opakovaně nepodaří zajistit její přítomnost při veřejném zasedání konaném o předání osoby, soud návrh státního zástupce zamítne. Stejně soud postupuje, jestliže po podání návrhu podle odstavce 1 nastane důvod pro ukončení předběžného šetření uvedený v § 203 odst. 98 písm. c), e) nebo g) nebo byl zjištěn důvod pro ukončení předběžného šetření uvedený v § 203 odst. 98 písm. d). Jestliže se osoba, o jejíž předání jde, v době rozhodování soudu nachází ve vazbě, soud rozhodne o jejím propuštění. Tato rozhodnutí lze učinit i v neveřejném zasedání. Proti těmto rozhodnutím je přípustná stížnost státního zástupce.

(zkráceno - text neobsahující změny byl vypuštěn)

§ 208

Zjednodušené předání

(1) Zjednodušené předání se provede, jestliže osoba, o jejíž předání jde, před předsedou senátu za přítomnosti obhájce prohlásí, že souhlasí se svým předáním do jiného členského státu. Před vyslovením souhlasu se svým předáním musí být poučena předsedou senátu o významu takového souhlasu, zejména o tom, že předání bude provedeno bez rozhodnutí o předání, a rovněž o následcích, které jsou s ním spojeny, včetně vzdání se uplatnění zásady speciality. Souhlas s předáním nelze vzít zpět.

(2) Jestliže osoba, o jejíž předání jde, podle odstavce 1 prohlásí, že souhlasí se svým předáním, ustanovení § 203 odst. 98 písm. a) a § 205 odst. 1 a odst. 2 písm. a), b), d) až f), j) a k) se neužijí a státní zástupce po skončení předběžného šetření podá návrh soudu na vzetí této osoby do předávací vazby nebo na přeměnu předběžné vazby na vazbu předávací, anebo podá návrh na odložení předání. Shledá-li státní zástupce, že je dán některý z důvodů pro nepředání této osoby uvedených v § 205 odst. 2 písm. c), g) až i), l) nebo m), postupuje, jako by osoba souhlas se svým předáním nevylovila.

(3) Nenachází-li se osoba, o jejíž předání jde, v předběžné vazbě, státní zástupce nebo s jeho souhlasem policejní orgán tuto osobu zadrží. Státní zástupce odevzdá zadrženou osobu soudu s návrhem na její vzetí do předávací vazby nejpozději do 48 hodin od zadržení, jinak musí být propuštěna na svobodu. Předseda senátu postupuje při rozhodování o zadržené osobě obdobně podle § 77 odst. 2 trestního řádu.

(4) Nachází-li se osoba, o jejíž předání jde, v předběžné vazbě, předseda senátu ji vyslechne a rozhodne o návrhu státního zástupce na přeměnu předběžné vazby na vazbu předávací. O době a místě konání výslechu předseda senátu vyrozumí obhájce a státního zástupce.

(5) Jestliže po podání návrhu podle odstavce 2 nastane důvod pro ukončení předběžného šetření uvedený v § 203 odst. 98 písm. c), e) nebo g) nebo byl zjištěn důvod pro ukončení předběžného šetření uvedený v § 203 odst. 98 písm. d), předseda senátu návrh zamítne. Jestliže se osoba, o jejíž předání jde, v době rozhodování soudu nachází ve vazbě, předseda senátu rozhodne o jejím propuštění. Proti těmto rozhodnutím je přípustná stížnost státního zástupce. Řízení o předání končí právní mocí rozhodnutí o zamítnutí návrhu podle odstavce 2.

(zkráceno - text neobsahující změny byl vypuštěn)

§ 210

Odložení předání

(1) Soud může rozhodnout o odložení předání osoby na dobu, po kterou je nezbytná její přítomnost v České republice v souvislosti s jiným trestným činem, než pro který byl vydán evropský zatýkáací rozkaz, pro účely trestního

řízení vedeného v České republice, výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, které byly pravomocně uloženy soudem České republiky. Rozhodnutí o odložení předání může soud učinit při rozhodnutí o předání; výjimečně i po povolení předání, byl-li zjištěn důvod pro odložení později nebo vyvstane-li nový důvod pro odložení, a to až do provedení předání. Přitom soud vezme v úvahu zejména závažnost trestného činu, pro který má být osoba předána, závažnost trestného činu, v souvislosti s nímž je o odložení předání rozhodováno, možnost předání této osoby z vyžadujícího státu zpět do České republiky, jakož i možnost dočasného předání osoby do vyžadujícího státu. Před rozhodnutím o odložení předání si soud vyžádá stanovisko soudu a v přípravném řízení státního zástupce příslušných k vedení trestního řízení v České republice nebo soudu, který v prvním stupni rozhodoval ve věci, v níž byl pravomocně uložen trest nebo ochranné opatření.

(2) Je-li rozhodnutí o odložení předání činěno při rozhodnutí o předání, ustanovení § 206 se neužije. Nachází-li se osoba, o jejíž předání jde, v předběžné vazbě, soud současně s rozhodnutím o odložení jejího předání rozhodne o jejím propuštění z takové vazby. Je-li rozhodnutí o odložení předání činěno po rozhodnutí o předání, soud současně s rozhodnutím o odložení jejího předání rozhodne o jejím propuštění z předávací vazby.

(3) Proti rozhodnutím podle odstavců 1 a 2 je přípustná stížnost. Proti rozhodnutí o propuštění z vazby lze stížnost podat pouze tehdy, byla-li současně podána stížnost proti rozhodnutí o odložení předání.

(4) Doručí-li v době, kdy je předání osoby odloženo, týž členský stát další evropský zatýkací rozkaz na tuto osobu pro jiný skutek, než pro který bylo rozhodnuto, že se tato osoba předá, k řízení o takovém evropském zatýkacím rozkazu jsou příslušné orgány, které byly činné ohledně původního evropského zatýkacího rozkazu na tuto osobu.

(5) Pomine-li důvod odložení předání, předseda senátu rozhodne o vzetí osoby do předávací vazby. Ustanovení § 206 odst. 1 věty druhé se neužije. Nelze-li přítomnost osoby, o jejíž předání jde, při rozhodování o předávací vazbě zajistit jinak a nejde-li o zjednodušené předání, postupuje se přiměřeně podle § 69 trestního řádu; v takovém případě se § 79 odst. 1 a § 193 odst. 1 neužijí.

(6) Předseda senátu ukončí řízení o předání, nastane-li důvod pro ukončení předběžného šetření uvedený v § 203 odst. ~~98~~ písm. c), e), f) nebo g) nebo byl-li zjištěn důvod pro ukončení předběžného šetření uvedený v § 203 odst. ~~98~~ písm. d).

(zkráceno - text neobsahující změny byl vypuštěn)

§ 215

Výkon trestu nebo ochranného opatření uloženého ve vyžadujícím státu

(1) Bylo-li rozhodnuto o nepředání osoby z důvodu uvedeného v § 205 odst. 2 písm. b), předseda senátu vyzve příslušný orgán vyžadujícího státu, aby se ve lhůtě 30 dnů od doručení výzvy vyjádřil, zda má být na území České republiky uznáno a vykonáno rozhodnutí, na jehož základě byl vydán evropský zatýkací rozkaz, a aby pro tyto účely doručil ověřenou kopii vykonatelného rozhodnutí a jeho překlad do českého jazyka, pokud již nebyly opatřeny v průběhu předávacího řízení.

(2) Nevyhoví-li příslušný orgán vyžadujícího státu výzvě předsedy senátu podle odstavce 1 a osoba je v předběžné vazbě, soud ji propustí. Na tyto důsledky předseda senátu ve výzvě vyžadující stát upozorní. Je-li rozhodnutí s překladem doručeno po stanovené lhůtě, soud je postoupí ministerstvu nebo soudu příslušnému k postupu podle hlavy VIII.

(3) Byla-li soudu ve stanovené lhůtě doručena nebo jím opatřena ověřená kopie vykonatelného rozhodnutí vyžadujícího státu a jeho překlad do českého jazyka a příslušný orgán vyžadujícího státu požaduje uznání a výkon tohoto rozhodnutí na území České republiky, osoba se nachází v předběžné vazbě a je dán důvod uznávací vazby, soud neprodleně rozhodne o přeměně předběžné vazby na vazbu uznávací; proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost.

(4) Byla-li osoba předána na základě ujištění podle § 203 odst. ~~65~~, předseda senátu zjistí u příslušného orgánu vyžadujícího státu, zda jí byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody a zda vyslovila souhlas s jejich výkonem ve vyžadujícím státu, nebo zda vyžadující stát žádá o její převzetí k výkonu takového trestu nebo ochranného opatření, pokud tyto informace soud neobdržel v přiměřené době od předání osoby.

(5) K uznání a výkonu vykonatelného rozhodnutí vyžadujícího státu je příslušný soud, který v prvním stupni rozhodoval, zda se osoba předá. Přitom postupuje přiměřeně podle části třetí hlavy IV dílu 1 oddílů 1 až 3, s výjimkou ustanovení § 119, § 121 odst. 1 až 4, § 122 odst. 2 až 4, § 123 odst. 3, § 127 odst. 1, 2 a 7, § 128, 129, 134 a 135; namísto rozhodnutí o zamítnutí návrhu ministerstva podle § 125 odst. 1 a § 127 odst. 6 rozhodne o zamítnutí uznání rozhodnutí vyžadujícího státu. Pokud jiný členský stát uplatňuje právní předpisy k provedení příslušného právního předpisu Evropské unie⁹⁾, postupuje soud přiměřeně podle hlavy VIII. V případě občana jiného členského státu s trvalým pobytem na území České republiky, který byl předán do jiného členského státu na základě ujištění podle § 203 odst. ~~65~~, nebo ohledně něhož bylo rozhodnuto o nepředání do jiného členského státu z důvodu uvedeného v § 205 odst. 2 písm. b), se § 120 odst. 1 písm. i) neužije a souhlas soudu podle § 299 odst. 3 se považuje za udělený.

(zkráceno - text neobsahující změny byl vypuštěn)

§ 225

Předání z České republiky

(1) Na předání osoby z České republiky do Islandu nebo Norska a na související úkony se přiměřeně užití ustanovení této hlavy o evropském zatýkacím rozkazu. Ustanovení § 203 odst. 65, § 205 odst. 2 písm. a), b) a e) a § 207 se neužijí. Ustanovení § 209 odst. 3 se neužije, pokud jde o informování Eurojustu.

(zkráceno - text neobsahující změny byl vypuštěn)

Němcová v. r.

Zeman v. r.

Nečas v. r.

-
- 1) Rámcové rozhodnutí Rady 2009/948/SVV ze dne 30. listopadu 2009 o předcházení kompetenčním sporům při výkonu pravomoci v trestním řízení a jejich řešení.
- Rámcové rozhodnutí Rady 2009/829/SVV ze dne 23. října 2009 o uplatňování zásady vzájemného uznávání na rozhodnutí o opatřeních dohledu jakožto alternativy zajišťovací vazby mezi členskými státy Evropské unie.
- Rámcové rozhodnutí Rady 2009/299/SVV ze dne 26. února 2009, kterým se mění rámcová rozhodnutí 2002/584/SVV, 2005/214/SVV, 2006/783/SVV, 2008/909/SVV a 2008/947/SVV a kterým se posilují procesní práva osob a podporuje uplatňování zásady vzájemného uznávání rozhodnutí na rozhodnutí vydaná v soudním jednání, kterého se dotýčná osoba nezúčastnila osobně.
- Rozhodnutí Rady 2009/426/SVV ze dne 16. prosince 2008 o posílení Eurojustu a o změně rozhodnutí 2002/187/SVV o zřízení Evropské jednotky pro soudní spolupráci (Eurojust) za účelem posílení boje proti závažné trestné činnosti.
- Rámcové rozhodnutí Rady 2008/977/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o ochraně osobních údajů zpracovávaných v rámci policejní a justiční spolupráce v trestních věcech.
- Rozhodnutí Rady 2008/976/SVV ze dne 16. prosince 2008 o Evropské soudní síti.
- Rámcové rozhodnutí Rady 2008/947/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o uplatňování zásady vzájemného uznávání na rozsudky a rozhodnutí o probaci za účelem dohledu nad probačními opatřeními a alternativními tresty.
- Rámcové rozhodnutí Rady 2008/909/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o uplatňování zásady vzájemného uznávání rozsudků v trestních věcech, které ukládají trest odnětí svobody nebo opatření spojená se zbavením osobní svobody, za účelem jejich výkonu v Evropské unii.
- Rámcové rozhodnutí Rady 2006/960/SVV ze dne 18. prosince 2006 o zjednodušení výměny operativních a jiných informací mezi donucovacími orgány členských států Evropské unie.
- Rámcové rozhodnutí Rady 2006/783/SVV ze dne 6. října 2006 o uplatňování zásady vzájemného uznávání příkazů ke konfiskaci.
- Rámcové rozhodnutí Rady 2005/214/SVV ze dne 24. února 2005 o uplatňování zásady vzájemného uznávání peněžitých trestů a pokut.
- Rámcové rozhodnutí Rady 2005/212/SVV ze dne 24. února 2005 o konfiskaci výnosů a majetku z trestné činnosti a nástrojů trestné činnosti.
- Rozhodnutí Rady 2005/211/SVV ze dne 24. února 2005 o zavedení některých nových funkcí v Schengenském informačním systému, včetně boje proti terorismu.
- Rámcové rozhodnutí Rady 2003/577/SVV ze dne 22. července 2003 o výkonu příkazů k zajištění majetku nebo důkazních prostředků v Evropské unii.
- Rámcové rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy.
- Rámcové rozhodnutí Rady 2002/465/SVV ze dne 13. června 2002 o společných vyšetřovacích týmech.
- Rozhodnutí Rady 2002/187/SVV ze dne 28. února 2002 o zřízení Evropské jednotky pro soudní spolupráci (Eurojust) za účelem posílení boje proti závažné trestné činnosti.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/99/EU ze dne 13. prosince 2011 o evropském ochranném příkazu.

- 2) Rozhodnutí Rady 2002/187/SVV ze dne 28. února 2002 o zřízení Evropské jednotky pro soudní spolupráci (Eurojust) za účelem posílení boje proti závažné trestné činnosti.
- 3) Rozhodnutí Rady 2008/976/SVV ze dne 16. prosince 2008 o Evropské soudní síti.
- 4) Čl. 16b rozhodnutí Rady 2009/426/SVV ze dne 16. prosince 2008 o posílení Eurojustu a o změně rozhodnutí 2002/187/SVV o zřízení Evropské jednotky pro soudní spolupráci (Eurojust) za účelem posílení boje proti závažné trestné činnosti.
- 5) Čl. 5a rozhodnutí Rady 2009/426/SVV ze dne 16. prosince 2008 o posílení Eurojustu a o změně rozhodnutí 2002/187/SVV o zřízení Evropské jednotky pro soudní spolupráci (Eurojust) za účelem posílení boje proti závažné trestné činnosti.
- 6) Příloha rámcového rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy, ve znění rámcového rozhodnutí Rady 2009/299/SVV ze dne 26. února 2009.
- 7) Rámcové rozhodnutí Rady 2002/465/SVV ze dne 13. června 2002 o společných vyšetřovacích týmech.
- 8) Rámcové rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy, ve znění rámcového rozhodnutí Rady 2009/299/SVV ze dne 26. února 2009.
- 9) Rámcové rozhodnutí Rady 2008/909/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o uplatňování zásady vzájemného uznávání rozsudků v trestních věcech, které ukládají trest odnětí svobody nebo opatření spojená se zbavením osobní svobody, za účelem jejich výkonu v Evropské unii.
- 10) Příloha Dohody ze dne 28. 6. 2006 mezi Evropskou unií a Islandskou republikou a Norským královstvím o postupu předávání mezi členskými státy Evropské unie a Islandem a Norskem.
- 11) Článek 3 odst. 3 Dohody ze dne 28. 6. 2006 mezi Evropskou unií a Islandskou republikou a Norským královstvím o postupu předávání mezi členskými státy Evropské unie a Islandem a Norskem.
- 12) Článek 6 odst. 2 Dohody ze dne 28. 6. 2006 mezi Evropskou unií a Islandskou republikou a Norským královstvím o postupu předávání mezi členskými státy Evropské unie a Islandem a Norskem.
- 13) Rámcové rozhodnutí Rady 2003/577/SVV ze dne 22. července 2003 o výkonu příkazů k zajištění majetku nebo důkazních prostředků v Evropské unii.
- 14) Příloha rámcového rozhodnutí Rady 2003/577/SVV ze dne 22. července 2003 o výkonu příkazů k zajištění majetku nebo důkazních prostředků v Evropské unii.
- 15) Článek 9 odst. 3 rámcového rozhodnutí Rady 2003/577/SVV ze dne 22. července 2003 o výkonu příkazů k zajištění majetku nebo důkazních prostředků v Evropské unii.
- 16) Rámcové rozhodnutí Rady 2009/829/SVV ze dne 23. října 2009 o uplatňování zásady vzájemného uznávání na rozhodnutí o opatřeních dohledu jakožto alternativy zajišťovací vazby mezi členskými státy Evropské unie.
- 17) Příloha I rámcového rozhodnutí Rady 2009/829/SVV ze dne 23. října 2009 o uplatňování zásady vzájemného uznávání na rozhodnutí o opatřeních dohledu jakožto alternativy zajišťovací vazby mezi členskými státy Evropské unie.
- 18) Článek 24 rámcového rozhodnutí Rady 2009/829/SVV ze dne 23. října 2009 o uplatňování zásady vzájemného uznávání na rozhodnutí o opatřeních dohledu jakožto alternativy zajišťovací vazby mezi členskými státy Evropské unie.
- 19) Příloha II rámcového rozhodnutí Rady 2009/829/SVV ze dne 23. října 2009 o uplatňování zásady vzájemného uznávání na rozhodnutí o opatřeních dohledu jakožto alternativy zajišťovací vazby mezi členskými státy Evropské unie.
- 20) Článek 8 odst. 2 rámcového rozhodnutí Rady 2009/829/SVV ze dne 23. října 2009 o uplatňování zásady vzájemného uznávání na rozhodnutí o opatřeních dohledu jakožto alternativy zajišťovací vazby mezi členskými státy Evropské unie.
- 21) Rámcové rozhodnutí Rady 2009/948/SVV ze dne 30. listopadu 2009 o předcházení kompetenčním sporům při výkonu pravomoci v trestním řízení a jejich řešení.
- 22) Rámcové rozhodnutí Rady 2005/214/SVV ze dne 24. února 2005 o uplatňování zásady vzájemného uznávání peněžitých trestů a pokut.
- 23) Příloha rámcového rozhodnutí Rady 2005/214/SVV ze dne 24. února 2005 o uplatňování zásady vzájemného uznávání peněžitých trestů a pokut.
- 24) Článek 16 odst. 1 rámcového rozhodnutí Rady 2005/214/SVV ze dne 24. února 2005 o uplatňování zásady vzájemného uznávání peněžitých trestů a pokut.
- 25) Článek 5 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/42/EU ze dne 3. dubna 2014 o zajišťování a konfiskaci nástrojů a výnosů z trestné činnosti v Evropské unii.

- 26) Rámcové rozhodnutí Rady 2006/783/SVV ze dne 6. října 2006 o uplatňování zásady vzájemného uznávání příkazů ke konfiskaci.
- 27) Příloha rámcového rozhodnutí Rady 2006/783/SVV ze dne 6. října 2006 o uplatňování zásady vzájemného uznávání příkazů ke konfiskaci.
- 28) Článek 19 odst. 2 rámcového rozhodnutí Rady 2006/783/SVV ze dne 6. října 2006 o uplatňování zásady vzájemného uznávání příkazů ke konfiskaci.
- 29) Rámcové rozhodnutí Rady 2008/909/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o uplatňování zásady vzájemného uznávání rozsudků v trestních věcech, které ukládají trest odnětí svobody nebo opatření spojená se zbavením osobní svobody, za účelem jejich výkonu v Evropské unii.
- 30) Příloha II rámcového rozhodnutí Rady 2008/909/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o uplatňování zásady vzájemného uznávání rozsudků v trestních věcech, které ukládají trest odnětí svobody nebo opatření spojená se zbavením osobní svobody, za účelem jejich výkonu v Evropské unii.
- 31) Příloha I rámcového rozhodnutí Rady 2008/909/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o uplatňování zásady vzájemného uznávání rozsudků v trestních věcech, které ukládají trest odnětí svobody nebo opatření spojená se zbavením osobní svobody, za účelem jejich výkonu v Evropské unii.
- 32) Článek 23 odst. 1 rámcového rozhodnutí Rady 2008/909/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o uplatňování zásady vzájemného uznávání rozsudků v trestních věcech, které ukládají trest odnětí svobody nebo opatření spojená se zbavením osobní svobody, za účelem jejich výkonu v Evropské unii.
- 33) Rámcové rozhodnutí Rady 2008/947/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o uplatňování zásady vzájemného uznávání na rozsudky a rozhodnutí o probaci za účelem dohledu nad probačními opatřeními a alternativními tresty.
- 34) Příloha I rámcového rozhodnutí Rady 2008/947/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o uplatňování zásady vzájemného uznávání na rozsudky a rozhodnutí o probaci za účelem dohledu nad probačními opatřeními a alternativními tresty.
- 35) Článek 21 rámcového rozhodnutí Rady 2008/947/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o uplatňování zásady vzájemného uznávání na rozsudky a rozhodnutí o probaci za účelem dohledu nad probačními opatřeními a alternativními tresty.
- 36) Příloha II rámcového rozhodnutí Rady 2008/947/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o uplatňování zásady vzájemného uznávání na rozsudky a rozhodnutí o probaci za účelem dohledu nad probačními opatřeními a alternativními tresty.
- 37) Článek 4 odst. 2 rámcového rozhodnutí Rady 2008/947/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o uplatňování zásady vzájemného uznávání na rozsudky a rozhodnutí o probaci za účelem dohledu nad probačními opatřeními a alternativními tresty.
- 38) Článek 14 odst. 3 rámcového rozhodnutí Rady 2008/947/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o uplatňování zásady vzájemného uznávání na rozsudky a rozhodnutí o probaci za účelem dohledu nad probačními opatřeními a alternativními tresty.
- 39) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/99/EU ze dne 13. prosince 2011 o evropském ochranném příkazu.
- 40) Článek 17 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/99/EU ze dne 13. prosince 2011 o evropském ochranném příkazu.
- 41) Příloha II směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/99/EU ze dne 13. prosince 2011 o evropském ochranném příkazu.
- 42) Příloha I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/99/EU ze dne 13. prosince 2011 o evropském ochranném příkazu.
- 43) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/48/EU ze dne 22. října 2013 o právu na přístup k obhájci v trestním řízení a řízení týkajícím se evropského zatýkacího rozkazu a o právu na informování třetí strany a právu na komunikaci s třetími osobami a konzulárními úřady v případě zbavení osobní svobody.